

De C. Buddingh'-prijs 2010

dinsdag 15 juni, 20.00 uur ▶ kleine zaal

De C. Buddingh'-prijs voor nieuwe Nederlandstalige poëzie, groot 1.200 euro, wordt toegekend aan het beste poëziedebuut van het voorgaande jaar. De prijs is bedoeld als een stimulans voor beginnende dichters en biedt hen gelegenheid meer aandacht te genereren voor hun werk. De jury – literatuurwetenschapper Frans Willem Korsten, dichter Marc Kregting en vertaalster Marioline Sabarte Belacortu – nomineerde de bundels *Sterk Zeil* van Gert de Jager, *Hechtzwaluwen* van Elmar Kuiper, *De dieren in mij* van Delphine Lecompte en *Antidata* van Nina Werkman.

De genomineerde dichters treden op in een speciaal aan de prijs gewijd programma waarin uiteindelijk ook de winnaar bekend wordt gemaakt. Zij stellen zich kort aan u voor:



Gert de Jager



Elmar Kuiper



Nina Werkman



Delphine Lecompte

Gert de Jager (1957)

‘Goede poëzie biedt de lezer een tijdelijk metafysisch dak boven het hoofd. Het was de mening van mijn oude literatuurprofessor en ik ben het nog steeds met hem eens. Een film van Tarkovski die ongeveer 45 seconden duurt – dat, op zijn minst, is het gedicht dat ertoe doet. Geen geringe ambitie, maar wel een mooie.’

Ach, het aangeraakte

Ach, de pianist wiens te snelle hand over de te langzame toetsen – het zijn lieflijke modulaties tussen vermogen en onvermogen. Waar moet je het zoeken? In het landschap zoals dat harmonieert met de ruimte die je voor je ziet?

Je beweegt je over de oever. Dat schip lijkt even lang of breed als de oever zelf. Je verplaatst je nu in volstrekke parallelie en kijkt uit over het dek dat een landschap is vol zwarte, vruchtbare bergen. Achtergrond voor wasgoed.

De oever houdt stil omdat iets wordt opgevaren dat wijd is. Je voelt je aderen gaan, je vingertoppen raken een dukdalf.

Uit: *Sterk Zeil*, Uitgeverij De Contrabas

Elmar Kuiper (1969)

schrijft in het Fries en in het Nederlands. *Hertbyt*, zijn Friese debuut, verscheen in 2004. In Kuipers associatieve gedichten kunnen beelden over elkaar heen tuimelen ‘als speelse honden’. Dieren – paarden, wolven, vogels, koeien, honden – komen veel voor in zijn nuchtere en tegelijk bezielde poëzie.

De honden

Het is streng verboden de honden aan te raken.

De honden spreken tot de verbeelding. Dat is hun functie.

Kijk, hoe mooi ze bungelen aan een mechanische arm.

Waarom strelen hun poten de vloer te zacht, te zacht?

De honden moeten in het hoofd worden afgemaakt.

Dat is mijn verbeelding.

Mooi sleept een mechanische arm dus een diepere bedoeling voort.

Uit: *Hechtzwaluwen*, Uitgeverij Augustus

Nina Werkman (1947)

schrijft in het Gronings en het Nederlands. Er verschenen gedichten van haar in literaire tijdschriften als *De Poëziekrant*, *Liter* en *Krödde*. Met het dichterscollectief WP99 publiceerde ze onder meer *Van liefde en koude min*. In 2009 verschenen zowel *Wizzelbörg* met gedichten in het Gronings, als de Nederlandstalige bundel *Antidata*.

Massief

Verlaat je schuilplaats, pantserdier, mijn rots, kijk: wind en weer gaan over. Berg

je bewapening, ik ben de regen. Ik spoel het stof je bossen uit, ik ga mijn gang langs

schuinten, voorbij richels, val van je steile wand, slijp naden waar het rimpelt op je

massief. Ik fris je harde standpunt op, ik vreet je basis aan, slijt rijp en groen in

stukken. Zie mij stromen over wat loskomt aan je voet, zie mij daar spelen in het zand.

Uit: *Antidata*, Uitgeverij Holland

Delphine Lecompte (1978)

‘Mijn gedichten in vijftig woorden? Grotesk, magisch, misnoegd, misantropisch, psychotisch, onheilspellend, wrang. Een poging om mijn angsten te bezweren, meer te zijn dan mijn rituelen. Mijn poëzie is mijn grootste kracht en mijn achillespees, het is wat mij menselijk en bijzonder maakt. Tegelijk verwerpelijk en puur. Nooit spaarzaam, vaak overbodig. Hocus pocus: magie en bijgeloof?’

Tropische Droom

In mijn dromen ben je hulpeloos ik leer je stappen en dan loop je en ontdek je andere vrouwen ze hebben sterkere nagels en soms staan er tropische vogels op getekend en je geniet van deze vrouwen en je smult van hun tropische vogels en hun spraakgebreken.

In mijn dromen verlies ik van jou en van het leven in het algemeen alleen op de kermis win ik een gedrochtelijke hond die op een schurftige beer lijkt die veertien eeuwen geleden is uitgestorven en dan ben ik heel veel geld kwijt en dus een gedrochtelijke hond rijker.

In mijn dromen woon ik in een gammal tuinhuisje dat ik deel met gedrochtelijke honden sommigen met hartslag, anderen zonder.

Uit: *De dieren in mij*, Uitgeverij De Contrabas